საუნჯე და ტაგანძური

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვებამ ძირიანად შეცვალა ჩვენი ქვეყნის განვითარების გეზი, გაამდიდრა კაცობრიობის კულტურა ახალი იდეებით და შინაარსით, მტკიცე საფუძველი ჩაუყარა პროგრესული იდეების გამარჯვებას, კაცობრიობის მონაპოვარი კულტურისა და ხელოვნების უველა დარგში გახადა ჩვენი ქვეყნის მშრომელთა მახვილის ნამდვილ საკუთრებად.

განსაკუთრებით აღსანიშნავია, რომ საბჭოთა ხელისუფლებამ დიდი უურადღება მიაქცია საბჭოთა კავშირში შემავალი ერების ნაციონალური კულტურის ძეგლების დაცვის და მეცნიერული შესწავლის საქმეს. დიდი ლენინის თაოსნობით 1922 წლის 20 ივლისს ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის პრეზიდიუმმა გამოიტანა დადგენილება, რომლის საფუძველზე საქართველოს გადაეცა ხელუნეფო და საარქივო კოლექციები, ქართული ხელნაწერები, რომლებიც წაღებული იყო საქართველოდან მეფის მთავრობის მიერ. აღნიშნული დადგენილების საფუძველზე ლენინგრადის საჯარო ბიბლიოთეკიდან, რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის საუნო მუზეუმიდან მიღებული იქნა ძვირფასი კოლექცია ძველი ქართული ხელნაწერების, ისტორიული დოკუმენტების და სხვ. საქართველოს გადაეცა ძვირფასი კოლექცია ქართული მონეტების, რომელიც ინახებოდა ხოტკინის კოლექციაში და სხვ. განსაკუთრებით აღსანიშნავია ისტორიული მნიშვნელობის ამბავი, რომელიც მოხდა 1946 წლის დასაწყისში. საბჭოთა ჯარების ხრწყინვალე გამარჯვების შედეგად ხანმოკლე ომში, საქართველოს პარიზიდან დაუბრუნდა ის დიდი ხელუნეფო განძი, რომელიც წაღებული იყო საქართველოდან 1921 წელს, მენშევიკური მთავრობის მიერ საფრანგეთში.

საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების დღიდან დაძაბული მუშაობის შედეგად შეიკრიბა ქართული კულტურის, ხელოვნების, ძველი წერლობის ძეგლები, რომლებიც დაცული იყო ქართული კულტურის ძველ საგანძურებში. ახლად შეკრებილი ხელუნეფო კოლექციების რაციონალური განაწილების შედეგად 1924 წელს ჩამოყალიბდა საქართველოს ხელოვნების სახელმწიფო მუზეუმი, რომლის კოლექციები ცნობილია როგორც საბჭოთა კავშირში, ევროპელ უცხოეთში. საგრძნობლად გამდიდრდა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკად. ს. ჯანაშიას სახელობის საქართველოს მუზეუმი. რესპუბლიკის ყველა რაიონში ჩამოყალიბდა მხარეთმცოდნეობის მუზეუმები, რომელთა საქმიანობა ეროვნულდონეზე ფართოდ ეცნობა.

ყველაზეა ის, რაც აქ მოკლედ იყო აღნიშნული, წარმოადგენს ქართველი ხალხის დიდ მიღწევას ჩვენი კულტურის მოვლის, დაცვის, მეცნიერული შესწავლისა და პროპაგანდის დარგში, ეროვნულად ეს განმორცელდა საბჭოთა ხელისუფლების განსაკუთრებული მზრუნველობის შედეგად.

აკადემიკოსი შალვა ამირანაშვილი